

[Riishøj]

Det, det drejer sig om, er de politiske signaler, og det er de politiske signaler – et skulderklap til de kræfter i det sydlige Afrika, som kæmper imod apartheidregimet – der er det afgørende i denne sag. Det er jo ikke rigtigt, at sanktionerne mod Sydafrika ikke virker. Der er lavet beregninger, der viser, at de eksisterende sanktioner og truslen om sanktioner koster Sydafrika mindst 3 mia dollars om året.

I øvrigt er det påfaldende at se, at borgerlige partiers ordførere i dag rent faktisk begynder at presse justitsministeren til at tage en retsag. Det er virkelig grove løjer. Jeg går ud fra, at regeringen, når det forslag vedtages, efterkommer folketingsbeslutningen og fører en retssag på folketingsflertallets vilkår. Det er påfaldende, at de borgerlige ordførere ikke har nævnt, at Superfoskontrakten blev indgået i 1984, netop da vi optrappede sanktionspolitikken, og at Superfos ikke har indført en force majeure-klausul ligesom kulsel-skaberne om, at der ikke er erstatning i tilfælde af lovindgreb i det pågældende land. Og når det gælder tab, så har masser af lovgivning i det danske folketing i øvrigt påført virksomheder tab. Tænk bare på grænseregionen som følge af lovgivning om afgifter, den såkaldte påskepakke.

Det bliver en særdeles interessant retssag, som får adskillige konsekvenser for sanktionspolitik generelt. Den imødeser vi med sindsro og med spænding, men det er virkelig groft, at de borgerlige ordførere bruger sig selv til at presse deres egne ministre til rent faktisk at give Superfos et skulderklap imod folketingsflertallet.

Så nævnte hr. Fischer fra de konservative det historiske. Der må vi konstatere, at de konservative jo nok i ord har vendt sig imod apartheid; de vil bare ikke handle. Det skal ikke koste ofre, på trods af at alle frontlinjestaterne og frihedsbevægelserne i Sydafrika ønsker ikke bare ord, men ønsker den handling, der savnes i Sydafrikapolitikken. Det er den konservative holdning. Den beklager vi, men vi er glade for, at vi kan konstatere et folketingsflertal for det modsatte standpunkt i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning*

Lovforslaget

vedtoges med 76 stemmer (S, SF, RV og VS) mod 5 (FP og FD); 63 (KF, V, CD og KrF) stemte hverken for eller imod.

**Første næstformand (Knud Østergaard):**

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren

Den næste sag på dagsordenen var:

**2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 264:**

*Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Yderligere nedbringelse af arbejdsløshedskassernes fejludbetalinger m.v.).*

(Fremsat 14/5 86. Første behandling 16/5 86. Betænkning 23/5 86. Anden behandling 27/5 86. Tillægsbetænkning 27/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

*Afstemning*

Lovforslaget

vedtoges med 124 stemmer (S, KF, V, RV, CD, KrF, FP og FD) mod 22 (SF og VS).

**Første næstformand (Knud Østergaard):**

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 272:**

*Forslag til lov om bortfald af automatisk regulering af arbejdsvederlag m.v. på grundlag af reguleringspristallet.*

(Fremsat 20/5 86. Første behandling 22/5 86. Betænkning 26/5 86. Anden behandling 28/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

### Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 75 stemmer (KF, V, RV, CD, KrF og FD) mod 71 (S, SF, VS og FP).

**Første næstformand** (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

#### 4) *Tredje behandling af lovforslag nr. L 198:*

*Forslag til lov om ændring af lov om ferie og medhjælperloven.*

Af Ole Vagn Christensen (S) m.fl.

(Fremsat 11/3 86. Første behandling 9/4 86. Betænkning 26/5 86. Anden behandling 28/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

### Forhandling

**Ole Vagn Christensen (S):**

Jeg vil starte med at sige tak til de partier, der har støttet os. Desværre er det ikke nok. Et flertal herinde ønsker at gå imod dette gode lovforslag, men der er umiddelbart tre ting, jeg gerne vil sige lidt om.

Det er for det første de unges egne ønsker, det er for det andet de muligheder, der er for fejludbetalinger, og det er for det tredje anstændigheden over for organisationerne, men i særdeleshed respekten over for folketinget.

Angående de unges egne ønsker, så har vi ikke noget bedre. Det har landbrugsministeren da også understreget i en artikel i Thisted Dagblad den 28. maj 1986 vedrørende en undersøgelse, der omhandler det, der er ønskerne hos 20 landbrugsskolars 1.200 elever. Af den fremgår det, at de unge ikke ønsker isolerede boligformer på arbejdsstedet, men ønsker at bo blandt andre unge, og at de unge anser arbejdstidernes længde som et af hovedproblemerne.

Hvad er det, man ville have klaret med dette lovforslag, som vi altså nu ikke får ved-

taget? Ja, det er netop, at disse ønsker hos de unge kunne være imødekommet. Man er nok meget naiv, hvis man så tror, at man ved at forkaste denne lovgivning fremmer de unges valg af fremtidsmuligheder i landbruget. Hvad er det, landbruget selv har sagt? Det har sagt, at der allerede på nuværende tidspunkt mangler 2.500 medhjælpere.

Det andet problem, jeg godt vil give et par bemærkninger, er spørgsmålet om fejludbetalinger, som jo er en anden af konsekvenserne af, at flertallet afviser dette lovforslag. Og hvad er det, man afviser? Man afviser, at et enigt arbejdsmarked har et fælles ønske om at få ensartede ferieregler for arbejdsmarkedet. Så kan man jo ikke lade være med at tænke tilbage på, hvem det var, der sagde ved sin tiltrædelse, at et enigt arbejdsmarked kunne regne med støtte fra arbejdsministeren. Jeg mener, det var arbejdsministeren, der sagde dette.

På baggrund af de udtalelser, som vi senest har fået fra Sala, er det rimeligt at spørge arbejdsministeren, om ikke arbejdsministeren er bekymret ved det åbenbare hul, der nu opstår omkring fejludbetalinger af feriedagpenge, og som er påvist i denne skrivelse. Det bekymrer åbenbart ikke de borgerlige partier, men det kunne være interessant at høre, hvad arbejdsministeren har at sige herom.

Endelig var der anstændigheden over for folketinget. I det bilag, vi har modtaget mellem anden og tredje behandling, er der en udtalelse fra Sala af 28. maj 1986, hvori den siges: »Da vi dags dato har erfaret, at ovennævnte lovforslag – i modsætning til, hvad der tidligere er oplyst for os – er blevet fremskyndet i folketinget . . . «.

Derfor skal jeg tillade mig at spørge arbejdsministeren: er det arbejdsministeren, der har givet denne oplysning, eller er det arbejdsministeriet, eller hvem er det, der har forhindret folketinget i at få de nødvendige oplysninger? Ja, at dette sidste opklares, kan da også kun være i konservativ interesse, da det jo ikke kan have undgået nogens opmærksomhed, at der i den konservative gruppe er folk, der ønsker at behandle folketinget og også organisationerne anstændigt.

Jeg håber, vi får en afklaring på disse to små spørgsmål: for det første om fejludbetalingerne, for det andet om anstændigheden